

ЗАСТОСУВАННЯ «КЕЙС-ТЕХНОЛОГІЙ» ЯК СПОСІБ ОПАНУВАННЯ ПРЕДМЕТНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ ПРИ ПІДГОТОВЦІ ДО ЗНО З МАТЕМАТИКИ

Підготовка учнів до складання ЗНО в закладах професійної (професійно-технічної) освіти є сьогодні важливою складовою будь-якого уроку. І хоча відповідальність за підготовку до ЗНО лежить на кожному учневі, навчальний процес у межах училища не повинен залишатися осторонь.

Починати роботу потрібно з визначення методичної літератури, якою він користуватиметься при підготовці учнів до ЗНО та ДПА: комплексний довідник; комплексна підготовка; експрес-підготовка; тренувальні тести; математика – «репетитор».

Умови складання ЗНО в закладах професійної (професійно-технічної) освіти передбачають два варіанти для учня: вийшовши на «фінішну пряму», кожен учень має визначитися, чи він складає тільки ДПА у формі ЗНО, чи йому потрібні результати сертифікаційної роботи при вступі у ВНЗ.

Задача педагога – пояснити різницю між цими роботами, які завдання є обов'язковими при здачі ДПА; зі скількох завдань складається сертифікаційна робота; які є форми завдань; скільки завдань у кожному блоці; які завдання зараховуються як результат ДПА; правила заповнення бланків тощо.

Існує багато сучасних педагогічних технологій, проте при підготовці до ЗНО саме час використати так звані кейс-технології.

У порівнянні з іншими активними методами навчання «кейс-метод» не настільки відомий. Ще менше він випробовуваний щодо застосування у шкільній математиці, а тим паче у ЗП(ПТ)О. Але його переваги: колективний характер пізнавальної діяльності, творчий підхід до пізнання, поєднання теоретичних знань і практичних навичок – настільки привабливі, що залучення його до роботи, навіть при наявності труднощів в реалізації методики, має багато плюсів [4]. Технологія «кейс» завойовує позитивне відношення з боку учнів, які бачать у ньому можливість виявити ініціативу, відчути самостійність в освоєнні теоретичних положень і оволодінні практичними навичками. Не менш важливе і те, що технологія «кейс» досить сильно впливає на професіоналізацію учнів, сприяє їхньому дорослішанню, формує інтерес і позитивну мотивацію до навчання [2].

Суть таких технологій полягає у використанні конкретних випадків (ситуацій, історій, текстів, які називаються «кейсом») для спільного аналізу, обговорення або вироблення рішень учнями з певного розділу навчальної дисципліни. «Кейси» (ситуаційні вправи) мають чітко виражений характер і мету. У «кейс-технології» не даються конкретні відповіді, їх необхідно знаходити самостійно. Це дозволяє учневі, спираючись на власний досвід, формулювати висновки, застосовувати на практиці одержані знання,

пред'являти власний (або груповий) погляд на проблему [3].

Можливо декілька способів організації роботи учнів з «кейсами»: учні вивчають матеріали «кейса» заздалегідь, з рекомендованою викладачем додатковою літературою; учні знайомляться заздалегідь тільки з матеріалами кейса, частина завдань виконується вдома індивідуально кожним; учні отримують «кейс» безпосередньо на занятті і працюють із ним [2].

Як результат, учні вчаться самостійно вирішувати поставлені перед ними завдання.

Робота учня з «кейсом»: 1 етап – знайомство із ситуацією, її особливостями; 2 етап – виділення основної проблеми (проблем); 3 етап – аналіз прийняття того чи іншого рішення; 4 етап – рішення «кейса» – пропозиція одного або декількох варіантів послідовності дій, вказівка на важливі проблеми, механізми їх запобігання та вирішення [1].

А взагалі підготовка до складання ЗНО та ДПА повинна бути на різних етапах навчання (актуалізація опорних знань, вивчення нового матеріалу, закріплення нового матеріалу, під час перевірки знань, домашнє завдання) та в позаурочний час (групові та індивідуальні консультації), використовуючи завдання зовнішнього незалежного оцінювання минулих років.

На кожному уроці кожен учень поповнює свій особистий «кейс», а швидше за все чотири «кейси»:

Перший «кейс» – завдання з вибором однієї правильної відповіді. Практично при вивченні будь-якої теми можна виділити 5 хв., щоб розв'язати один тест по темі [1]. І можна запропонувати учням підготувати ще декілька таких тестів вдома. На наступному уроці запропонувати учням обмінятися тестами і розв'язати та оцінити завдання сусіда [4].

Другий «кейс» – завдання на встановлення відповідності. З цим кейсом можна працювати аналогічно першому.

Третій «кейс» – завдання відкритої форми з короткою відповіддю. Знову ж можна працювати аналогічно попереднім.

Четвертий «кейс» – завдання відкритої форми з розгорнутою відповіддю. Завдання для цього «кейса» зручніше давати на уроках контролю та корекції знань, умінь і навичок.

Зразок завдань для всіх завдань є в необмеженому доступі, проте склала алгоритм підготовки до ЗНО: 1) ознайомити учнів з алгоритмом виконання тестових завдань, оформлення роботи, дотримання визначених часових параметрів, заповнення бланків відповідей А і Б; 2) ознайомити учнів із методом виключення під час розв'язування завдань із вибором однієї правильної відповіді: іноді доцільно не шукати одразу правильний варіант відповіді, а послідовно виключити ті варіанти, які явно не підходять; 3) відпрацьовувати алгоритм виконання тестових завдань різних форм, аналізувати результати тестування, виявляти типові помилки й визначати шляхи їх усунення; 4) проводити невеликі тренувальні тестування після закінчення вивчення кожної теми. А також пропоную учням ще й додатково займатися підготовкою до ЗНО та ДПА, використовуючи інтернет-ресурси.

Література

1. Єпішева О. Б. Загальна методика викладання математики в середній школі. – Тобольськ, Вид-во ТГПІ ім. Д. І. Менделєєва, 1997. – С.137.
2. Зверєва Г.Ф. Компетентнісний підхід до навчання учнів на уроках математики / Методичний посібник для вчителів. – Харків: РМК Московського РУО, 2008. – С. 81.
3. Пометун О. І., Пироженко Л. В. Сучасний урок. Інтерактивні технології навчання: Науково-методичний посібник. – К.: А. С. К., 2004. – С. 192.
4. Рогановський Н. М. Методика викладання математики в середній школі / Мінськ, Вид-во «Вища школа», 1990. – С.270.

УДК 378.094+371

Лісна-Міськів Н. Є.

викладач кафедри педіатричних (клінічних) дисциплін
ВНКЗ ЛОР «Львівський інститут медсестринства та
лабораторної медицини ім. А. Крупинського»,
аспірант Хмельницької гуманітарно-педагогічної академії
natalisnamiskiv@gmail.com

ПОТЕНЦІАЛ ІННОВАЦІЙНИХ ОСВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ ВИКЛАДАЧІВ ВИЩИХ МЕДИЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ

Сьогодні серед пріоритетних напрямів професійної освіти майбутніх медичних сестер-бакалаврів провідне місце посідає потреба вдосконалення освітнього процесу шляхом впровадження інноваційних освітніх технологій. Виходячи з тих позицій, що під час навчання в майбутніх медичних сестер-бакалаврів необхідно сформувати високий рівень професіоналізму та глобальне професійне мислення, варто змінити педагогічні підходи до організації освітнього процесу. У зазначеному контексті великим потенціалом володіють інноваційні освітні технології, які дозволяють студентам досягнути якісно нового рівня професійної підготовки в закладі вищої освіти. Отже, очевидним є той факт, що в арсеналі викладачів вищих медичних закладів повинні бути такі інноваційні технології, які допоможуть підготувати кваліфікованих медичних фахівців.

Аналіз формування професіоналізму медичних сестер вивчали у своїх дослідженнях Л. Борисюк, М. Демянчук, С. Левківська, І. Мельничук, І. Радзієвська, О. Шавальова, З. Шарлович та ін. У публікаціях П. Кузьмінського, К. Соцького, Т. Тимошук, Т. Чернишенко розкрито питання реформування медсестринської освіти в Україні. У контексті заявленої проблематики значний інтерес становлять напрацювання С. Андрейчин, Г. Кліщ, В. Лісового, Н. Ліщенко, Л. Мілевської, Г. Паласюк та ін. Наголосимо на тому, що з прийняттям Концепції побудови нової національної системи охорони здоров'я України, а також законодавчих актів (Закон України «Про